

ميلاد مسعود امام حسن مجتبي(ع) در سال سوم هجري قمری

امام حسن بن علي بن ابي طالب(ع)، معروف به مجتبي(ع)، دومين امام شيعيان است...

امام حسن بن علي بن ابي طالب(ع)، معروف به مجتبي(ع)، دومين امام شيعيان است. وي در پانزدهم ماه مبارك رمضان سال دوم و به روايتي صحيح تر، سال سوم هجري قمری در حیات جدش پیامبر اکرم(ص) در مدینه منوره دیده به جهان گشود. پدرش امام علي ابن ابي طالب(ع)، جانشين و داماد پیامبر(ص) و نخستين امام شيعه و چهارمين خليفه اسلامي و مادرش حضرت فاطمه زهرا(س) دختر رسول گرامي اسلام(ص) و برترين زنان جهان آفرينش مي باشد.

امام حسن مجتبي(ع) در فضا و خانواده اي دیده به جهان گشود که مهبط وحی و محل نزول فرشتگان الهی بود؛ همان خانواده ای که به گواهی قرآن مجید، تمامی اعضاي آن، پاک و پاکیزه بوده و هیچ گونه پليدي و پلشتي در آن ها راه ندارد و بدین جهت مورد تحسین و تمجید مکرر خداوند متعال در قرآن کریم قرار گرفته اند.

امام حسن مجتبي(ع) نخستين فرزند حضرت علي(ع) و فاطمه زهرا(س) بود، بدین جهت تولد وي، موجب شادمانی آن دو و پیامبر اسلام(ص) و تمامی محبان اهل بیت(ع) گردید.

پیامبر(ص) در گوش راستش اذان و در گوش چپش اقامه خواند و بنا به درخواست پدر و مادرش، از جانب خدای متعال، نام "حسن" را برایش برگزید.

لقب های امام حسن مجتبي(ع) عبارتند از: سبط اکبر، سبط اول، طیب، قائم، حجت، تقی، زکی، مجتبی، وزیر، ائیر، امیر، امین، زاهد و برّ، ولیکن معروفترین آن ها، لقب شریف "مجتبی" است و شيعيان وي را "کریم اهل بیت" مي نامند. کنیه وي، ابومحمد بوده است.

امام حسن مجتبي(ع) مورد علاقه شديد پیامبر اسلام(ص) بود، بدین جهت از آغاز طفولیت در دامن مهرانگیز جدش رسول خدا(ص)، پدرش امیرمؤمنان علي(ع) و مادرش فاطمه زهرا(س) رشد و کمال یافت و به عنوان يك انسان کامل و يك امام عادل و شایسته برای جهانیان به ارمغان آورده شد.

پیامبر اسلام(ص) در حدیثي، درباره مقام و فضیلت نور دیده اش حسن مجتبي(ع) فرمود: اما حسن، به درستي که وي پسر و فرزند من و از من است. او نور چشمم، روشنایي قلبم و میوه دلم مي باشد. وي، سرور جوانان اهل بهشت و حجت خدا بر امت است. فرمان او، فرمان من است و گفتار او، گفتار من است. هر که از او پیروي کند، از من پیروي کرده است و هر که از دستور او سرپیچی کند، از من سرپیچی کرده و از من نیست. من هر گاه به او نظر مي کنم به یاد جریانات پس از خود مي افتم که وي را تضعیف مي کنند؛ حال او به همان گونه ادامه مي یابد، تا این که از روي ستم و دشمنی، وي را با زهر به شهادت مي رسانند. در آن هنگام، فرشتگان آسمان در مرگش گریه مي کنند. هم چنین هر چیزی [در روي زمین] از جمله پرندگان آسمان، ماهی های دریاها و اقیانوس ها در فقدان او سوگواری دارند.